

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2011-2012

26 AVRIL 2012

Proposition de loi modifiant le Code pénal en vue d'aggraver la peine en cas de récidive légale

(Déposée par M. Bart Laeremans et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

La récidive n'est que trop rarement sanctionnée dans notre pays et quand elle l'est, c'est de manière trop légère.

De surcroît, les dispositions légales en matière de récidive légale sont clairement dépassées. Elles portent en effet surtout sur les crimes commis après une première condamnation à une peine criminelle, mais sans qu'il soit tenu compte de la correctionnalisation massive dont les crimes font l'objet. Les auteurs de la présente proposition de loi entendent combler cette lacune et rendre l'aggravation de la peine obligatoire pour ces récidivistes.

L'objectif est aussi de rendre obligatoire une aggravation de la peine pour les personnes ayant commis un crime après une première condamnation en cour d'assises (il s'agit, bien entendu, de cas plutôt exceptionnels).

Pour les délits aussi, les auteurs veulent imposer une aggravation de la peine. Ils estiment qu'une personne qui commet un délit après avoir été condamnée pour un crime mérite un châtement beaucoup plus sévère, c'est-à-dire une peine dont la longueur peut aller du double au triple du maximum prévu pour les faits en question.

La possibilité, pour le juge, de condamner l'auteur d'un premier acte de récidive consécutif à un délit au double de la peine prévue est maintenue. Le délai dans lequel cette peine plus lourde peut être prononcée est porté à dix ans.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2011-2012

26 APRIL 2012

Wetsvoorstel tot wijziging van het Strafwetboek met het oog op strafverzwaring in geval van wettelijke herhaling

(Ingediend door de heer Bart Laeremans c.s.)

TOELICHTING

Recidive wordt in dit land al te weinig en al te licht bestraft.

De wetsbepalingen in verband met de wettelijke herhaling zijn bovendien duidelijk achterhaald. Zij hebben immers voornamelijk betrekking op misdaden nadat men reeds veroordeeld werd tot een criminele straf, maar er wordt hierbij geen rekening gehouden met de massale correctionalisering van misdaden. De indieners willen deze lacune opvullen en een strafverzwaring voor deze recidivisten verplicht maken.

Voor degenen die opnieuw een misdaad plegen nadat ze reeds door Assisen werden veroordeeld (dit gaat vanzelfsprekend over vrij uitzonderlijke gevallen), willen de indieners de strafverzwaring eveneens verplicht maken en verhogen.

Ook inzake wanbedrijven willen de indieners de strafverzwaring verhogen. Iemand die een wanbedrijf pleegt nadat hij reeds veroordeeld werd tot een misdaad, moet voor ons veel zwaarder gestraft worden, namelijk met een straf die kan variëren van het dubbele tot het drievoudige van het maximum dat op de feiten is gesteld.

Bij een eerste recidive na een wanbedrijf behoudt het voorstel de mogelijkheid voor de rechter om het dubbele van de voorziene straf op te leggen. De periode waarbinnen deze verzwaring mogelijk is, wordt uitgebreid tot tien jaar.

Pour les multirécidivistes, ce doublement sera rendu obligatoire et le juge aura même la faculté de les condamner à une peine égale au triple du maximum de la peine initiale.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 54 du Code pénal, remplacé par la loi du 23 janvier 2003, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 54. — Quiconque, ayant été condamné à une peine criminelle, aura commis un crime emportant la réclusion de cinq ans à dix ans, sera condamné à la réclusion de quinze ans à vingt ans.

Si le crime emporte la réclusion de dix ans à quinze ans, le coupable sera condamné à la réclusion de vingt ans à vingt-cinq ans.

Si le crime emporte la réclusion de quinze ans à vingt ans, le coupable sera condamné à la réclusion de vingt-cinq ans à trente ans. »

Art. 3

Il est inséré dans le même Code un article 54/1 rédigé comme suit :

« Article 54/1. — Quiconque, ayant été condamné à une peine correctionnelle pour un crime correctionnalisé, aura commis un crime emportant la réclusion de cinq ans à dix ans, sera condamné à la réclusion de dix ans à quinze ans.

Voor veelplegers wordt deze verdubbeling verplicht en kan de rechter zelfs het drievoudige van het maximum van de oorspronkelijke straf opleggen.

Bart LAEREMANS.
Anke VAN DERMEERSCH.
Yves BUYSSE.
Filip DEWINTER.

*
* *

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 54 van het Strafwetboek, vervangen bij de wet van 23 januari 2003, wordt vervangen als volgt :

« Artikel 54. — Hij die, na tot een criminele straf te zijn veroordeeld, een misdaad pleegt die strafbaar is met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar, wordt veroordeeld tot opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar.

Indien de misdaad strafbaar is met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar, wordt de schuldige veroordeeld tot opsluiting van twintig tot vijfentwintig jaar.

Indien de misdaad strafbaar is met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar, wordt de schuldige veroordeeld tot opsluiting van vijfentwintig tot dertig jaar. »

Art. 3

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 54/1 ingevoegd, luidende :

« Artikel 54/1. — Hij die, na tot een correctionele straf te zijn veroordeeld wegens een misdaad die gecorrectionaliseerd is, een misdaad pleegt die strafbaar is met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar, wordt veroordeeld tot opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.

Si le crime emporte la réclusion de dix ans à quinze ans, le coupable sera condamné à la réclusion de quinze ans à vingt ans.

Si le crime emporte la réclusion de quinze ans à vingt ans, le coupable sera condamné à la réclusion de vingt ans à vingt-cinq ans.»

Art. 4

L'article 55 du même Code, modifié par la loi du 23 janvier 2003, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 55. — Quiconque, ayant été condamné à une peine criminelle, aura commis un crime puni de la détention de cinq ans à dix ans, sera condamné à la détention de quinze ans à vingt ans.

Si le crime est puni de la détention de dix ans à quinze ans, le coupable sera condamné à la détention de vingt ans à vingt-cinq ans.

Si le crime est puni de la détention de quinze ans à vingt ans, le coupable sera condamné à la détention de vingt-cinq ans à trente ans.»

Art. 5

Il est inséré dans le même Code un article 55/1 rédigé comme suit :

« Article 55/1. — Quiconque, ayant été condamné à une peine correctionnelle pour un crime qui a été correctionnalisé, aura commis un crime puni de la détention de cinq ans à dix ans, sera condamné à la détention de dix ans à quinze ans.

Si le crime est puni de la détention de dix ans à quinze ans, le coupable sera condamné à la détention de quinze ans à vingt ans.

Si le crime est puni de la réclusion de quinze ans à vingt ans, le coupable sera condamné à la détention de vingt ans à vingt-cinq ans.»

Art. 6

L'article 56 du même Code, modifié par la loi du 9 avril 1930, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 56. — Quiconque, après une condamnation à une peine criminelle, aura commis un délit, sera condamné à une peine double à triple du maximum porté par la loi contre le délit.

Indien de misdaad strafbaar is met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar, wordt de schuldige veroordeeld tot opsluiting van vijftien tot twintig jaar.

Indien de misdaad strafbaar is met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar, wordt de schuldige veroordeeld tot opsluiting van twintig tot vijfentwintig jaar.»

Art. 4

Artikel 55 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 23 januari 2003, wordt vervangen als volgt :

« Artikel 55. — Hij die, na tot een criminele straf te zijn veroordeeld, een misdaad pleegt die gestraft wordt met hechtenis van vijf jaar tot tien jaar, wordt veroordeeld tot hechtenis van vijftien jaar tot twintig jaar.

Indien de misdaad wordt gestraft met hechtenis van tien jaar tot vijftien jaar, wordt de schuldige veroordeeld tot hechtenis van twintig tot vijfentwintig jaar.

Indien de misdaad wordt gestraft met hechtenis van vijftien jaar tot twintig jaar, wordt de schuldige veroordeeld tot hechtenis van vijfentwintig tot dertig jaar.»

Art. 5

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 55/1 ingevoegd, luidende :

« Artikel 55/1. — Hij die, na tot een correctionele straf te zijn veroordeeld wegens een misdaad die gecorrectionaliseerd is, een misdaad pleegt die gestraft wordt met hechtenis van vijf jaar tot tien jaar, wordt veroordeeld tot hechtenis van tien jaar tot vijftien jaar.

Indien de misdaad gestraft wordt met hechtenis van tien jaar tot vijftien jaar, wordt de schuldige veroordeeld tot hechtenis van vijftien tot twintig jaar.

Indien de misdaad gestraft wordt met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar, wordt de schuldige gestraft met hechtenis van twintig tot vijfentwintig jaar.»

Art. 6

Artikel 56 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 9 april 1930, wordt vervangen als volgt :

« Artikel 56. — Hij die, na tot een criminele straf te zijn veroordeeld, een wanbedrijf pleegt, wordt veroordeeld tot een straf van het dubbele tot het driedubbele van het maximum van de straf bij de wet op het wanbedrijf gesteld.

Quiconque, après une condamnation à un emprisonnement d'un an au moins, aura commis un nouveau délit avant l'expiration de dix ans depuis qu'il a subi ou prescrit sa peine pourra être condamné à une peine double du maximum porté par la loi contre le délit.

Quiconque, après avoir été condamné antérieurement en application de l'alinéa 2, commet un nouveau délit avant l'expiration de dix ans depuis qu'il a subi ou prescrit sa dernière peine, sera condamné à un emprisonnement double à triple du maximum porté par la loi contre le délit. ».

12 avril 2012.

Hij die, na tot een gevangenisstraf te zijn veroordeeld van minstens een jaar, een nieuw wanbedrijf pleegt voordat tien jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is, kan worden veroordeeld tot het dubbele van het maximum van de straf bij de wet op het wanbedrijf gesteld.

Hij die, na reeds veroordeeld te zijn in toepassing van het tweede lid, nogmaals een wanbedrijf pleegt voordat tien jaren zijn verlopen sinds hij zijn laatste straf heeft ondergaan of sinds zijn laatste straf verjaard is, wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van het dubbele tot het driedubbele van het maximum van de straf bij de wet op het wanbedrijf gesteld. »

12 april 2012.

Bart LAEREMANS.
Anke VAN DERMEERSCH.
Yves BUYSSE.
Filip DEWINTER.